

denne baggrund. I forhold til bestemmelsen om Energitilsynets uafhængighed i elforsyningslovens § 78, stk. 2, foreligger der således på dette punkt en undtagelse, idet ministeren har det overordnede ansvar for, at regeludstedelse foregår i overensstemmelse med naturgasforsyningsloven. Bestemmelsen er således alene indsat af hensyn til det almindelige princip om, at en parlamentarisk ansvarlig minister bør have det overordnede ansvar for generelle regler.

Til nr. 48

(§ 49, stk. 1, nr. 1)

Der er tale om en konsekvensændring på baggrund af, at LNG-virksomhed bliver bevillingspligtig, jf. lovforslagets § 2, nr. 10 (§ 10, stk. 1), og af den ændrede regulering af forsyningsvirksomhed, jf. § 2, nr. 29-32 (§§ 24-26).

Til nr. 49

(§ 49, stk. 1, nr. 5)

Ændringen er en konsekvens af den nye affattelse af § 46, jf. § 2, nr. 45.

Til § 3

Til nr. 1

(§ 3, stk. 2)

Der foreslås indsat et nyt punktum i varmforsyningsloven § 3, stk. 2, der giver økonomi- og erhvervsministeren adgang til i sine retningslinier for den kommunale varmforsyningsplanlægning at inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder statsfinansielle hensyn.

Baggrunden herfor er, at miljømæssige, selskabsmæssige og/eller samfundsøkonomiske forhold kan pege på varmforsyningsmæssige løsninger, der påvirker de statsfinansielle forhold i uønsket retning. Omlægningen af den hidtidige støtte over treledstariffen til et produktionsuafhængigt tillæg vil eksempelvis kunne indebære en utilsigtet forøget anvendelse af ikke afgiftsbelagte brændsler (biomasse) på spids- og reservelastkedler, hvilket vil kunne betyde et væsentligt provenutab for staten. Til imødegåelse heraf vil det derfor blive bestemt i en bekendtgørelse, at værkerne ikke kan udskifte afgiftsbelagt brændsel med afgiftsfrit brændsel til spids- og reservelastproduktion. Hvis alle naturgasfyrede decentrale kraft-varmeværker valgte at skifte hele brændselsforbruget til afgiftsfrit biomasse, vil der være tale om et provenutab på op til 700 mio. kr. årligt.

Til nr. 2

(§ 22 a)

Der foreslås indsat en ny § 22 a i varmforsyningsloven, således at det præciseres, at Energitilsynet har hjemmel til at føre tilsyn med energibrancheorganisationernes standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer, almindelige leveringsbetingelser samt tekniske betingelser mv. Der vil eksempelvis kunne være tale om godkendelse af standardinvesteringsbidrag, der skal dække en del af varmeværkets engangsomkostninger til investeringer herunder investeringer i produktionsanlæg og ledningsnet. Den foreslåede bestemmelse gør det også klart, at bl.a. bestemmelserne i konkurrencelovens § 6 (konkurrencebegrænsende aftaler) og § 11 (misbrug af dominerende stilling) ikke finder anvendelse, jf. konkurrencelovens § 2; stk. 2, på standardiserede vejledninger udarbejdet af energibranchens organisationer.

Efter varmforsyningsloven er varmeprisen som udgangspunkt bygget op om lovens hvile-i-sig-selv-princip, dvs. at værkerne kun må opkræve de nødvendige omkostninger i prisen for deres ydelser. Det er Energitilsynet, som i det konkrete tilfælde afgør hvilke udgifter, der er nødvendige, og derfor kan indregnes i varmepriserne. Det er ikke hensigten, at de standardiserede vejledninger om tariffer mv. skal erstatte lovens hvile-i-sig-selv-princip, der fortsat finder anvendelse. Det er endvidere ikke hensigten, at Energitilsynets tilsyn med brancheorganisationernes standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer, betingelser mv. skal træde i stedet for den enkelte virksomheds anmeldelse til Energitilsynet af tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser efter lovens § 21.

Efter forslaget er det Energitilsynet, som skal forestå den nærmere udmøntning af reglerne om tilsyn.

Til nr. 3

(§ 23 c, stk. 3)

Formålet med bestemmelsen er dels at præcisere, at det i overensstemmelse med principperne i den generelle forbrugerklagereform er selskaberne i el-, gas og varmebranchen, som skal betale for oprettelsen og driften af et eventuelt godkendt, privat ankenavn på energiforsyningsområdet, selvom sekretariatsbetjeningen placeres i tilknytning til Energitilsynets sekretariat og dels at tilvejebringe hjemmel for økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om betaling og opkrævning.

Med hjemmel i de tre energiforsyningslove opkræves i dag betaling for de med Energitilsynets etablering og drift forbundne udgifter hos de selskaber, som